

Verslag reunie Koudumers om Útens 15 sept. 2018

Zaterdag de 15e was het weer zover. De jaarlijkse pelgrimage naar mijn geboortedorp, het mooie Koudum, dat in mijn belevingswereld steeds groter en veelzijdiger wordt.

Na een reis van ca. 1,5 uur vanuit Nieuwegein, arriveerden wij rond 11.00 uur bij de Klink, waar zoals altijd de koffie al klaar stond met Fries gebak. Altijd weer lekker en een gevoel van weer even thuis te komen. Snel daarna aanschuiven bij alle oude vrienden en bekenden om weer even bij te kletsen. Dan wel (opnieuw) kennis te maken met oud-Koudumers waarvan je de naam niet kent of niet meer weet. Er waren, voor mij althans, weer de nodige nieuwe gezichten, waarvan je denkt, wie is dat (ook al weer). Maar daarin zal ik vast niet de enige zijn. Ben zelf beter in gezichten onthouden dan namen.

Voordat je het weet is het al weer tijd voor een borrel vooraf aan de lunch, wat er natuurlijk toe bijdraagt dat de maag alvast wordt geactiveerd, zodat er daarna meer kan worden genoten van de lunch, die zoals altijd weer het geval is van uitstekende kwaliteit was, ook onder de nieuwe leiding en ongetwijfeld ook nieuwe kok. Niettemin miste ik Klaas de Koe. Tijdens de lunch, zoals altijd weer, boeiende gesprekken gevoerd met onze tafelgenoten, waarvan er een, de dochter van Drukker Hoekstra bleek te zijn.

De drukker waar wij als kind een enorme fascinatie voor hadden vanwege zijn unieke eierverzameling die in een prachtige vitrine was tentoongesteld. We konden gewoon onze ogen er niet van af houden en zeker niet van het imposante struisvogelei dat deel van deze fraaie collectie uitmaakte.

Na even een frisse neus te hebben genomen na de lunch en van een sigaartje te hebben genoten, begon het middagprogramma met als onderwerp "Onderduikers in Koudum in de 2e wereldoorlog", wat door de voorzitter van de Stichting, Jelle Schreur werd ingeleid.

Een onderwerp dat mijn generatie voor een belangrijk deel wat Koudum aangaat, heeft doorgekregen van onze ouders en grootouders alsook deels op de Mulo tijdens de prachtige lessen van meester Oppewal over de Friese geschiedenis. Maar dat alles stond echt in de schaduw van de bijzondere verhalen die de sprekers van die middag naar voren brachten.

Met als gespreksleider Boukje van der Veen, werden er indrukwekkende en aangrijpende verhalen verteld, zoals die van Hank van der Wal, zoon van Tjalke van der Wal, die door de Duitsers op de Dammenseweg, recht voor de pastorie werd doodgeschoten. Daartegenover stonden de verhalen van Feikje Kemker-Hoekstra, dochter van drukker Hoekstra, die vertelde van haar levensgevaarlijke activiteiten als koerierster, alsof het de gewoonste zaak van de wereld was. Zoals die keer dat ze samen met haar zus de eerste editie van Vrij Nederland, die haar vader illegaal in Koudum had gedrukt, naar Amsterdam bracht, om die daar af te geven voor de lokale distributie.

Ook de anekdotische verhalen van Jelle de Jong en Ulfert de Jong van Historisch Koudum, over uiteenlopende zaken tijdens de oorlog, riepen ongetwijfeld bij velen mooie maar ook emotionele herinneringen op aan personen en momenten uit hun prille jeugd. De bijdrage van Jan de Vries met zijn uitgebreide achtergrondinformatie over de liquidatie van één maar

naar het zich laat aanzien, twee verraders door het toenmalige verzet, droegen daar aan bij. Zaken die de nodige vragen oproepen en derhalve nog altijd met mysteries zijn omkleedt. Zijn verdere verhaal over Gerben Ypma, die als verzetsman het zo lang mogelijk beschermen van anderen, met zijn leven moest bekopen, kende ik niet ten volle en raakte mij opnieuw. Al met al heb ik deze invulling van de middag als een zeer bijzondere en waardevolle ervaren, die ongetwijfeld niet alleen door mij, maar ook door anderen sterk is gewaardeerd.

Als laatste, maar niet onbelangrijk wil ik toch ook nog even memoreren het optreden van mevrouw Geartje Zwerver met haar muzikale begeleider, die met haar prachtige stem het geheel completeerde met "We 'll meet again", zowel in het Engels als Fries, wat prachtig aansloot bij het thema van die middag, dat ons allemaal op onze eigen manier heeft weten te boeien.

Na het afrondende Friese volkslied, wat mij altijd weer ontroert als ik het hoor of ga zingen, werd de dag afgesloten en werd er nog door menigeen nagepraat in de zaal of aan de bar.

Wat mij betreft aan eenieder, tot volgend jaar en hopelijk zijn we er dan allemaal weer.

Haitze de Jong